

Vozički predragi

Delovna organizacija Tribuna, proizvajalka otroških vozičkov in kovinske galanterije, je lani proslavila svojo 35-letnico. Tovarna je sicer starejša, ustanovljena je bila že leta 1927, lani pa so praznovali 35 let delovanja v socialističnem gospodarstvu.

Kot sta povedala direktor tovarne Karel Erjavec in vodja komercialne službe Albert Feldin, predstavlja 50 do 70 odstotkov njihove proizvodnje izdelava otroških vozičkov, drugo pa izdelava kovinske opreme. Lani so izdelali 52 tisoč vozičkov, za letos pa načrtujejo izdelavo 63 tisoč vozil za malčke. Enkrat na leto zamenjajo modele, izdelujejo pa jih hkrati po 8 do 10.

Pri kovinski galanteriji pa gre za izdelavo opreme po naročilu, za opremo gostinskih lokalov, poslovnih stavb, letališč. Poudariti je treba, da ne sklepajo posle kot finalisti, ampak v sodelovanju z različnimi podjetji, kot so Meblo, Slovenijales, ŠIK Kruševac, itd.

V delovni organizaciji Tribuna združuje svoje delo 130 pretežno priučenih delavcev. Žensk je skoraj polovico, delajo pa v eni izmeni. Delovna organizacija opravlja svoje delo na dveh lokacijah. Na Zvonarski teče kovinska izdelava, tu je tudi galvanizacija, v Cukrarni na Poljanskem nasipu pa imajo obrate tapetništva, mizarstvo delavnic in obrat za montažo vozičkov.

Vozičke prodajajo na domačem trgu. Pred leti so v okviru vezanih poslov nekaj prodali tudi na Poljsko in v Češkoslovaško, vendar pa jim je prodor na tuji trg praktično nemogoč zaradi previsokih cen, ki na Zahodu sploh niso konkurenčne.

Drugače pa je s kovinsko opremo, ki gre večina v izvoz. Sedaj delajo skupaj s ŠIK Kruševac opremo za neki hotel v ČSSR. Njihovi izdelki se pojavljajo tudi v Sovjetski zvezi in arabskih deželah Irak, Iran in Egipt.

Otroške vozičke največ prodajo med

januarjem in avgustom, pozneje pa prodaja upada. Kovinska oprema pa je potrebna trgu enakomerno prek celega leta.

Lani so ustvarili 9,5 milijona dinarjev dohodka, za leto 1983 pa načrtujejo povečanje fizičnega obsega proizvodnje za 14 odstotkov, kar bi pomenilo za 31 odstotkov boljši finančni rezultat.

Svoja predvidevanja opirajo na rekonstrukcijo galvane, ki bo lahko bolje in več delala, poleg tega pa na povečanje fizičnega obsega dela. Pri poslovanju imajo sicer težave z repromaterialom, predvsem jim primanjkuje nikljevih anod, pločevine, cevi, skaja, folij in galvanskih kemikalij. Doslej še niso ustavili proizvodnje, saj imajo zelo dobre odnose s poslovnimi partnerji, ki jim večkrat tudi posodijo osnovni material. Čeprav so podpisali sporazume o sovlaganjih in redno izpolnjujejo svoje obveznosti, pa vendarle ne dobijo tistega materiala, ki jim iz teh sporazumov gre.

Glede na restriktivne ukrepe, predvsem glede na investicijske omejitve, čutijo precejšen padec povpraševanja po kovinski opremi, vendar menijo, da bodo vseeno uspeli plasirati svoje proizvode na trgu. V svojih razvojnih načrtih pa glede na zaostreni gospodarski položaj postajajo skromnejši, saj sedaj tudi ni mogoče izvesti vseh teh načrtov. Predvsem si želijo modernizacije, saj je njihova tehnologija že precej zastarana. Željam po razvoju pa se niso povsem odpovedali, le pomaknili so jih za nekaj let naprej, ko bo gospodarski položaj ugodnejši.

JURIJ POPOV

Manj v »lastni režiji«

Še lani je občina Center sodila med tiste v naši republici, kjer je največ delavcev prejelo bone za prehrano – kar 45 odstotkov ali okrog 25.000. Le dobra polovica je torej imela organizirano prehrano med delom. Občinski sindikalni svet je pred kratkim izdelal analizo na osnovi vprašalnikov, ki so zajeli dve tretjini zaposlenih v občini, kar pomeni, da daje dokaj stvarno sliko o prehrani po novem letu, ko smo vrednostne bone na priporočilo republiškega sindikalnega sveta ukinili.

Pomemben je podatek, da je moralo lani v »lastni režiji« skrbeti za malico kar 45 odstotkov ali 25.000 delavcev, od tistih, ki so izpolnili anketne lističe za svoje ozde, pa podatki kažejo, da denarno nadomestilo prejema 12 odstotkov zaposlenih, torej okrog 7.000.

V lastnih ozdih je prej malicalo 36 odstotkov delavcev, zdaj pa 40 odstotkov. Iz drugih obratov družbene prehrane so lani hrano dovažali 5 odstotkom zaposlenih in tudi letos se to število ni spremenilo. Z gostinskimi organizacijami in trgovinami za pripravo toplih ali hladnih obrokov je bilo lani dogovorjenih nekaj ozdov in tako organizirano prehrano je imelo 10 odstotkov delavcev, letos pa se je število povečalo na 23 odstotkov.

Med tistimi 7.000 zaposlenimi, ki nimajo organizirane prehrane, temveč prejema denarno nadomestilo, so na primer delavci Varnosti, Historija, Komunalnega podjetja Ljubljana tozid Javna higiena, akviziterji Mladinske knjige in Cankarjeve založbe ter vsi zaposleni v servisih. Zaradi narave dela prehrane ni bilo možno drugače urediti. Med zaposle-

nimi v družbenih dejavnostih pa izstopajo šole – glasbena akademija (81 zaposlenih), Filozofska fakulteta (278 zaposlenih) in osnovne šole ter Opera (360 zaposlenih) ter Mestna otroška bolnica.

Zanimivo je, da se je večina osnovnih šol v Centru, kljub temu, da ima organizirano prehrano za učence, pogodbeno vezala z gostinskimi in trgovskimi organizacijami, tako da bodo zaposleni imeli drugačno hrano, kot učenci. Od petih osnovnih šol (Majda Vrhovnik, Jože Potrč, Prežihov Voranc, Tone Čufar in Tone Tomšič), ki so vprašalnik izpolnile, so se le na osnovni šoli Narodnega heroja Toneta Tomšiča odločili, da bo vseh 55 učiteljev in drugih delavcev skupaj z učenci malicalo v šoli.

Podatki povedo, da ima veliko več zaposlenih v Centru od novega leta naprej boljše organizirano prehrano kot lani. Drugo vprašanje pa je, kakšna je kakovost hrane, ki jo pripravljajo za delavce v posameznih gostinskih lokalih in kuhinjah v organizacijah združenega dela.

J. P.

MOJ POKLIC – MILIČNIK

V službi občanov

Vsako leto išče republiški sekretariat za notranje zadeve mlade fante, ki so končali osnovno šolo, da bi se vključili v vrste učencev – kadetov, kjer naj bi se štiri leta izobraževali za poklic miličnika.

Kot nam je dejal komandir postaje milice Ljubljana Center, Brane Likar, s prijavi sicer nimajo večjih težav, toda vse premalo fantov se odloča za poklic miličnika prav iz mesta Ljubljane, povsem malo pa iz naše občine. Vzrok za to je iskati v tem, da je v Ljubljani zbranih toliko različnih izobraževalnih ustanov, vključno z univerzo, da se mladi malo odločajo za šolanje v kadetski šoli.

Toda na nekaj je treba vsekakor

opozoriti: vse kaže, da so fantje še vedno preslabo obveščeni in imajo nejasno podobo, kaj dela miličnik, saj vidijo zunanje, torej javno in vidno delo miličnika, vse ostalo pa jim seveda ni znano. Kot je dejal komandir naše postaje milice Brane Likar, je miličnik najprej in predvsem v službi človeka.

Miličnikova osnovna naloga, zadolžitev in dolžnost je, da pomaga vsakomur, ki je ogrožen in potrebuje njegov pomoč, poleg tega pa miličnik varuje pridobitve naše revolucije in narodno-osvobodilne borbe. Podrobneje pogledano, miličnik pomaga občanom, preprečuje in odkriva kazniva dejanja in prekrške, varuje premoženje, skrbi za varnost, javni red in mir, ureja promet,

nadzoruje in legitimira potnike pri prehodu državne meje pa še in še. Pri opravljanju svojih nalog spoznava veliko ljudi ter jim pomaga na različne načine ob vseh mogočih priložnostih.

Seveda pa se je v poklicu miličnika mogoče tudi, če temu tako lahko rečemo, specializirati. To pomeni, da opravlja takšno službo, kjer so naloge osredotočene samo na eno področje dela, denimo na železniško postajo, kjer skrbijo za osebno varnost potnikov na vlakih, se ukvarjajo samo s prometom, ali pa samo nadzorujejo potniški promet čez državno mejo in mejnih prehodih.

Značaj miličnikovih nalog je takšen, da zahteva stalno izpopolnjevanje strokovnega znanja. Osnovno znanje lahko pridobi mladenič, ko konča osnovno šolo, v kadetski šoli za miličnike v Tacnu pri Ljubljani, v lepem okolju pod Šmarno goro. To je ena najbolje urejenih in opremljenih srednjih šol v Sloveniji, kjer lahko mlad človek pridobi záres bogato in temeljito splošno in strokovno izobrazbo, takšno, ki je potrebna bodočemu miličniku in še dosti več. V času šolanja mu je omogočeno, da na številnih krožkih, ki so v šoli, razvije vsestransko tudi svoje ustvarjalne sposobnosti in nagibe, tako v teoriji kot v praksi. Vrh vsega pa je šolanje zastoj, prav tako hrana, stanovanje, socialno in invalidsko zavarovanje in še bi lahko naštevati.

V kadetski šoli se učenje ne konča. V sestavi izobraževalnega centra organov za notranje zadeve je še višja šola za notranje zadeve. Po določeni dobi dela in pridobljeni višji izobrazbi se lahko miličniki odločijo za delo v enotah za zatiranje kriminalitete ali v službi državne varnosti.

Pa še nekaj je pristavil komandir Brane Likar: tudi tisti, ki končajo kakšno poklicno srednjo šolo ali kakšno drugo srednjo šolo, se lahko odločijo za poklic miličnika, tako fantje kot dekleta, vendar morajo fantje prej odslužiti vojaški rok. V tem primeru opravijo enoletno strokovno šolo, preostane pripravniško dobo in tako postanejo miličniki ali miličnice. Vsekakor obilo možnosti za mlade ljudi.

TADEJ BRATOK

V kadetski šoli v Tacnu si mlad človek lahko pridobi široko znanje, ki ga ima možnost nenehno dopolnjevati.

SVET IZOBRAŽEVALNEGA CENTRA ORGANOV ZA NOTRANJE ZADEVE SR SLOVENIJE RAZPISUJE

VPIS UČENCEV V KADETSKO ŠOLO ZA MILIČNIKE ZA ŠOLSKO LETO 1983/84

Na razpis se lahko prijavijo moški kandidati, državljani SFRJ, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da so uspešno končali osnovno šolo
- da niso starejši kot 17 let
- da so telesno in duševno zdravi
- da obvladajo slovenski jezik
- da jim ni bil s pravnomočno sodno odločbo izrečen vzgojni ukrep ter da niso v kazenskem postopku
- da so po programu osnovnih šol pozitivno ocenjeni iz tujega jezika

V šoli se izvaja vzgojnoizobraževalni program v srednje usmerjenem izobraževanju za pridobitev izobrazbe 5. stopnje zahtevnosti za opravljanje del in nalog miličnika. Izobraževanje za poklic traja štiri leta in se prične 1. septembra 1983. V tem času kadet služi vojaški rok, ki mu je priznan potem, ko opravlja delo in naloge miličnika najmanj tri leta.

Po končanem šolanju mora kadet delati v organih za notranje zadeve najmanj osem let.

Med šolanjem živijo učenci v domu za učence in imajo pravico do brezplačnega stanovanja in hrane, uniforme, delovnih in učnih pripomočkov, do zdravstvenega varstva in do denarnega zneska za osebne potrebe.

Kandidati naj se prijavijo na razpis najkasneje do 31. marca 1983 na pristojni postaji ali oddelku milice.

– Prijavo za vpis na obrazcu 1,20, kolkovano s 4 din, morajo obvezno podpisati starši ali skrbniki, kar je hkrati dokaz o njihovem privoljenju za vpis.

– Priložiti je treba spričevalo o uspešno končani osnovni šoli; kandidati, ki še obiskujejo osmi razred, naj predložijo spričevalo sedmega razreda, spričevalo o končani osnovni šoli pa takoj, ko ga dobijo.

– Priložiti morajo pisno priporočilo oziroma mnenje šole, v kateri so se zadnje leto šolali.

Kandidati, ki bodo izpolnjevali vse razpisne pogoje, bodo vabljeni na zdravniški pregled, psihološki preizkus, preizkus telesnih zmogljivosti in preizkus iz znanja slovenskega jezika.

Pri sprejemu v kadetsko šolo bodo imeli prednost kandidati z boljšim učnim uspehom in kandidati, ki bodo uspešnejši pri preizkusu znanja.

O rezultatih sprejema bomo kandidate sproti obvestili, najkasneje pa do 20. junija 1983.

Vse pojasnila dajejo:

Kadetska šola za miličnike, Ljubljana, Tacen 48, telefon 59-666 in vse postaje in oddelki milice.